

Den københavnske styrelseslov indeholder ikke regler om diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, idet borgerrepræsentanterne efter lovens § 16 modtager et vederlag. De foreslåede ændringer vedrører derfor alene den kommunale styrelseslov.

1.4. Fristerne for udarbejdelse og vedtagelse af årsbudgettet

Efter de kommunale styrelseslove skal forslaget til årsbudget udarbejdes inden den 1. september, og 2. behandlingen af budgetforslaget skal foretages senest den 1. oktober. Baggrunden for forslaget om, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte fristen for henholdsvis udarbejdelsen og 2. behandlingen af årsbudgettet, er et ønske om at kunne udskyde fristerne til et senere tidspunkt på året med henblik på at opnå en forbedring af budgetproceduren. Ved en udskydelse af fristen for budgetvedtagelsen opnås der en større sikkerhed i den kommunale budgetlægning, idet der sker en indsnævring af den tidsmæssige afstand mellem budgettets vedtagelse og ikrafttræden.

Den væsentligste tekniske hindring for en udskydelse af den kommunale budgetvedtagelse ligger i dag i procedurerne omkring forskudsregistreringen og udskrivningen af skattekort. Disse problemer er nærmere omtalt i betænkning nr. 1172/1989 om modernisering og forenkling af det kommunale bevilningssystem m.v. Det fremgår heraf, at Statskattedirektoratet har vurderet, at det med bibeholdelse af den nuværende frist for udsendelse af skattekort - primo december måned - maksimalt vil være muligt at udskyde fristen for den kommunale budgetvedtagelse til den 15. oktober.

Som det fremgår af den nævnte betænkning, har der fra kommunal side været stor interesse for at få udskudt tidsfristen for budgetvedtagelsen. Dette er også kommet til udtryk i ønsker om gennemførelse af frikommuneforsøg på området. Indenrigsministeriet har godkendt forsøg for Kjellerup og Tranekær Kommuner vedrørende udskydelse af dele af budgetvedtagelsen til senest den 1. december. Af hensyn til forskudsregistrering m.v. er fristen for vedtagelsen af de kommunale skatter (og øvrige indtægter) i forsøgene fastholdt til senest den 1. oktober, mens vedtagelsen af budgettets udgiftsside skal ske senest den 1. december.

Det foreslås, at der - i lighed med de godkendte frikommuneforsøg - skabes hjemmel for, at der kan fastsættes forskellige frister for vedtagelsen af nærmere specificerede dele af budgettet, såfremt en generel udskydelse af fristen for budgetvedtagelsen ud over den 15. oktober ikke måtte vise sig teknisk mulig. Der henvises i øvrigt til forslagets § 1, nr. 11 og 12, og § 2, nr. 3 og 4, samt bemærkningerne hertil.

1.5. Forrentning af mellemværender mellem kommuner og forsyningsvirksomheder

De kommunale forsyningsvirksomheder adskiller sig fra de øvrige kommunale områder ved, at virksomhedernes udgifter skal finansieres over taksterne, således at udgifter og indtægter over en årrække balancerer. Dette er i vidt omfang fastslået i lovgivningen vedrørende de enkelte typer af forsyningsvirksomhed. Forsyningsvirksomhederne udgør med andre ord et brugerfinansieret område af kommunernes virksomhed, i modsætning til de aktiviteter, der finansieres over den kommunale skatteudskrivning. Der tales ofte om, at der på dette område gælder et hvile-i-sig-selv-princip.

Der foreligger imidlertid ikke noget krav om, at forsyningsvirksomhedernes udgifter og indtægter skal balancere i det enkelte år. Der kan således i de enkelte år være tale om mellemværender mellem kommunen og forsyningsvirksomheden, som registreres på særlige mellemregningskonti i det kommunale budget- og regnskabssystem.

Sådanne mellemværender kan f.eks. opstå ved, at beløb til et senere anlægsarbejde vedrørende forsyningsvirksomheden opkræves forlods over taksterne. De opkrævede beløb vil da - indtil anlægsudgifterne afholdes - indgå i kommunens kassebeholdning. Der kan omvendt også være tale om, at kommunen afholder udgifter vedrørende forsyningsvirksomheden, som først efterfølgende finansieres over forsyningsvirksomhedens takster. Forsyningsvirksomheden vil da i den mellemliggende periode have registreret en gæld til kommunen.

Der gælder ikke nogen generelle bestemmelser om forrentning af sådanne mellemværender mellem kommunerne og forsyningsvirksomhederne. Det er således i dag overladt til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe afgørelse om en eventuel forrentning af mellemværender, medmindre andet er fastsat i lovgivningen vedrørende de enkelte typer af forsyningsvirksomheder. Nogle kommuner har fastsat en forrentningsprocent svarende til diskontoen eller markedsrenten, mens andre kommuner har fastsat renten til 0.

Hvis renten i det indbyrdes forhold mellem kommunen og forsyningsvirksomheden er fastsat under markedsrenten, vil der være tale om et tilskud fra forsyningsvirksomheden til kommunen eller omvendt.

Hermed »sløres« forholdet mellem det brugerfinansierede og det skattefinansierede område af kommunernes virksomhed, idet der over forsyningsvirksomhedernes takster rentefrit vil kunne skaffes dækning for andre kommunale aktiviteter - eller omvendt over skatteudskrivningen vil kunne skaffes rentefri finansiering af aktiviteter vedrørende forsyningsvirksomheder.